

raudu wahendada ja et sefs Jaagubit futsuti ja kõhe selgerahaga heaste äramassetti. Seda tema pistis oma eneje taslu ja püüdis pettistööd enese vastu sellega wabandada, et tema oma tööga seda ole teeninud. Seda suuremaks ülekohtusel viisil forjatud wara lasvis, seda suuremaks läks aga fa tema raha-himu!

Ühel homikul läks froonu-raha-forjaja, seda Jaagup ni väga vihkas sepa paeast lõndu. Tema oli wanakas, pitka, lehwa lehaga mees; temal oli nahkstot' faelas ja peenikene harapuu lepifene läes.

„Niiud ta läheb jälle talu-rahwa läest raha forjama, ütles sep, ja kui tema õhtu tagasi tuleb on temal paar sada taadrit taslus! Paar sada taadrit, ehk fa wel enam!“ Need sõnad läksid Jaagubi peast ja südamest fui välk läbi. „Ma panen imets, lisas sep, kuida wana nödra mehes julgus on, nenda aina üksi pimedast metsast läbi, rahaga läia. Üks ainus hoop minu hamriga tema pähä teeks temale otsa!“ Need sõnad leikasid Jaagubi südamest läbi ja tema silmad hakanas leikima, tugewaste hakanas tema löetsu läe-puust finni ja teda fermeste liigutama.

„Tasa, tasa, ütles sep, sina need jo, naagu tahaksid sina raha-forjaja järele rutada!“

Seda rääkis sep muidu tühjast. Oleks tema teadnud, mis mõteid tema nende sõnadega Jaagubi südames sünitas, siis tema neid ilmasgi ei oleks lasknud suust välja tulla. Hirmsad, kurjad mõted olid nende läbi poissi südames töusnud.

Esiteks lohkus tema fui nende pärast, aga aega möeda kadus hirm ita enam ja enam.

Pisutene siu, kus Jaagup elas, seisis mäe lauda peal, luhu enamiste wiinamarja puud olid istutatud. Mitme maeade taga olid järgeste müürid ehitatud, mis mahawarisevat muilda finni pidasid. Raha-forjaja maea taga oli seno marja-aed, mis mäest ülese maea poolt förgese töüs. Jaagubi wiimise öpimise aastal, sügise poolt fui aed, läks tema kord felle marja-aest lõndu. Tema nägi, et puud föit töis tenu marju ja öuni olid. Ümm töüs tema sees, nendega oma föhtu hästi täita ja selle läbi fa ühestluses selle mehele, seda tema ni hirmsastesse vihkas, sahju teha. Kindel nöö tulsi tema südamesse et, fui pime pidi kätte jöudma, tema siis tahte aeda tulla ja warastada. Tema läks aegjäste õhtul oma fambre ja seal rahaforjaja marja-aeda.

Juba tema föht oli täis ja lajavarsetud faela-lot' koduvarrats fa täidetud, siis paistis maea alnast tule-walgus tema silmi. Ta waatas senna ja nägi raha-forjajat, kes täna forjamise peal väljas oli olnud, oma kirjutamise lana taga istuvad. Tema wötis ühe raha palli teise järel oma nahk paunast välja, luges raha ja pani jälle fotu. Seda nähes tees Jaagubi weri tema soonetes. Alnast läbi sai tema umbes aru, et peale 500 taadrit oli, mis tema fotu luges ja siis raudlasti lahti tegi, luhu raha siisse pani ja lufu finnikeeras. Enam ei saa-